

satte mig ned og læste adoptionslovgivningen, hvad logikken er bag, at en enlig homoseksuel kan adoptere i dag, mens et homoseksuelt gift par ikke kan. Det kan være, ministeren kan opklare det spørgsmål for mig.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren nævnte som en af grundene til at være imod forslaget, at mange af de lande, hvor de børn, der skal adopteres, kommer fra, ikke vil acceptere, at børn bliver adopteret af homoseksuelle. Men kan ministeren ikke bekræfte, at det ikke forhindrer, at andre kan adoptere børn, så det ikke vil have nogen skadevirkning, at vi vedtager forslaget?

Så vil jeg spørge ministeren, om Danmark ikke kunne være med til at påvirke holdningen internationalt. I Danmark har vi jo den holdning, at homoseksuelle er nøjagtig lige så gode mennesker som alle os andre, og derfor kunne vi jo være med til at påvirke holdningen i andre lande. Der er jo mange andre områder, hvor vi er uenige med andre lande i verden, men det får os jo ikke til at lade være med at ændre vores lovgivning. Tværtimod håber vi jo, at vores opfattelse af menneskerettigheder kan slå igennem andre steder, så kunne det her ikke også være et område, hvor vi var med til at sikre, at holdningen kan udvikle sig, så de mange homoseksuelle, der gerne vil give et barn en kærlig opvækst, kunne få mulighed for det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har redegjort både over for fru Pernille Rosenkrantz-Theil og resten af salen for, hvad de helt altovervejende årsager til, at regeringen ikke kan støtte forslaget om at give registrerede partnere mulighed for at adoptere fra udlandet, er.

Så bliver spørgsmålet om enlige draget ind i denne debat. Som jeg har fået det oplyst, er der vist en verserende sag for øjeblikket, hvor en enlig har oplyst, at den pågældende er homoseksuel, men ønsker at adoptere, og den sag er ikke afgjort endnu. Der er vist også en anden sag, hvor en person, der har haft både heteroseksuelle og homoseksuelle forhold, har fået mulighed for at adoptere børn fra udlandet.

Men jeg synes, det er vigtigt at få understreget for ikke at gøre dette her til en diskussion om forskellige samværsformer: For enlige, der skal adoptere, gælder der jo ganske skrappe reg-

ler, for når et barn retligt alene har én forælder, erkender man, at så er der altså endnu mere behov for, at der er netværk og andre ting til stede, som gør, at barnet har en kreds omkring sig, der kan være med til at skabe tryghed. Det er altså ret skrappe regler, der ligger til grund for, at enlige under helt særlige omstændigheder skal have mulighed for at adoptere børn.

Kl. 18.15

Jeg forstår godt, at der er mange, der i denne debat vil sige: Jamen det virker ikke logisk, at en enlig kan få lov, og at homoseksuelle par, hvoraf mange er fantastiske forældre, ikke kan. Faktisk kender jeg masser af eksempler på børn, der lever godt i forhold, hvor det er homoseksuelle par, der opdrager og opfoster børnene, så det kan virke besynderligt, at man her afviser den mulighed. Men som jeg også har redegjort for, er der utrolig mange forhold, der spiller ind.

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at hvis det er sådan, at vi gennemførte et skridt, der for nogle lande er ekstremt vidtgående, kunne det meget vel få den konsekvens, at de siger: Så adopterer vi bare ikke børn til Danmark, for vi vil ikke risikere, at barnet kommer til at få en opvækst, som vi ikke finder er rigtig. Så må vi selv bare fortsætte vores kamp imod alle former for fordomme, men det er ikke noget jeg tror, vi kan løse i løbet af debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, der kalder mig herop, er, at jeg ikke rigtig synes, jeg fik svar på mit spørgsmål.

En ting er, at der er en verserende sag, som ikke er blevet afgjort, men det er i og for sig lovgivningen fuldstændig uvedkommende, for lovgivningen blev jo vedtaget, før den sag blev rejst.

Jeg har jo ikke været så længe her i Tinget, så det kunne være, ministeren kunne oplyse mig om, hvad logikken er bag, at en enlig homoseksuel kan adoptere. Hvorfor har man lavet en lovgivning med den åbning, hvis man har et problem med, at børn vokser op hos homoseksuelle forældre? Hvad er det, der gør, at et barns tarv er bedre varetaget hos den enlige homoseksuelle end hos et homoseksuelt par? Det er mig ubegribeligt, og jeg håber, ministeren kan hjælpe med at opklare spørgsmålet.

Det andet spørgsmål er om enlige og de skrappe godkendelsesregler og skrappe regler for netværk: Jamen vi lægger jo op til, at fuldstændig de samme regler og fuldstændig de